

De augustusrit van Paul: Gelderland

Hoe warm het was en hoe ver
door Jaap - 27 augustus 2019

Dat was de titel van het eind-examenboek van vroeger: "de Camera Obscura" van Nicolaas Beets, slaapverwekkend saai, er gebeurde geen fl...r, alleen was het bloedheet, net als vandaag.

Alleen geen reden om af te zeggen, dus verzamelden zich zo'n 20 dapperen zich op het pleintje van uitspanning "de Haen". Dat evenwel niet voor iedereen even makkelijk te vinden was, maar dat kwam omdat niet iedereen kon geloven waar Hoevelaken lag en het complete klaverblad bij Amersfoort nodig had omdat uit te vinden.

Afijn toen ongeveer iedereen er was, liet Wout even zien hoe je spectaculair kan afstappen. Niemand die het hem durfde na te doen.

Ook kwamen Hans en Evert nog in pensionado-stijl aanwandelen. Beiden heren konden vandaag om medische redenen niet meerijden. Evert liet als bewijs zelfs meermalen zijn pleister zien.

Ondertussen werd een lading appeltaart (met slagroom) traditie-gewijs gepresenteerd, aangevuld met sloten koffie. Ook probeerde een lokale schone van een jaar of 75 vergeef aan te pappen. Nee, gereden moest er worden! Maar eerst hield Paul nog een korte briefing en konden wij op pad. Werd ook wel nodig ook, want het werd al lekker warm.

Gelukkig reden wij regelmatig beschutting van bomen en bos en voerde de rit door verschillende mooie plaatsjes, zoals Zwartebroek, Voorthuizen, Wekerom, Hoenderloo, Loenen, Eerbeek en Brummen. Tot wij bij de IJssel aankwamen, maar die hindernis werd met het pontje bij Bronkhorst genomen.

Bronkhorst is één van de oudste en mooiste stadjes van Nederland. En ze hebben ook nog een eigen brouwerij, dit terzijde. Helaas geen stop hier, zoals een vorige keer.

De stop voor de lunch was nu in Zelhem bij de "Groes", geen idee wat dat betekend, maar het

Startpunt in Hoevelaken

Wachtend op de pont bij Bronkhorst over de IJssel

eten was lekker. Wel was het aantal bestelde uitsmijters was duidelijk lager dan normaal. Maar dat zal wel met de warmte te maken hebben gehad. Menigeen zat zwaar doorweekt aan tafel en dat was niet van de regen, want die bleef uit. Wel werden er de nodige koele drankjes genuttigd, om de nieren toch ook op gang te houden.

Na de lunch geen middagdutje, maar weer in het al dan niet bloedhete zadel. Gelukkig hadden de meeste motoren onder een schaduwrijke boom gestaan. Met dank aan Paul. Dus tijd voor deel twee via Oostervijl, Vorden, Almen, Gorsel en Deventer naar het eindpunt.

Zoals vaker taaien er tijdens de middagrit wat deelnemers af om diverse redenen. Zo kon Ruud ons even snel uitzwaaien vanaf zijn eigen erf in Deventer. De hardcore reed onverstoorbaar verder en liet zich niet van de wijs brengen door een navigatie detour van Paul of een stom stoplicht.

Het decor voor de lunch

Via Wilp kwamen wij langs Teuge, waarboven de nodige zweefkisten rondcirkelden en opgelierd werden. En dit allemaal voor Daan! De tot hotel omgebouwde Russische propeller kist stond er trouwens ook nog.

Na Teuge volgden De Vecht, Oene en kwamen wij in Epe, het eindpunt van deze rit. Wederom bij een uitspanning met de nodige parasols (dank aan de bierbrouwerijen) voor de nodige koele drankjes. Waarna iedereen nog even Paul bedankte voor de mooie rit en huiswaarts keerde.

Onderweg naar huis, bleek heel Nederland weer massaal aan het werk te zijn gegaan, met de nodige files ten gevolg. Toch wel handig zo'n motor!

De brouwer van de Uitvlugt (die doet nu iene miene mutte en dan een eigen biertje gaat nutte!)